

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206734
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5617206734.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 30, Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov, matky Ing. W. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. F. XXX/X, P., a otca Ing. L. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/X, G. U., zastúpeného JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom T. XXX, G. U., o zmenu osobnej starostlivosti maloletého, na odvolanie otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1P/209/2017-269 zo dňa 25. 06. 2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 1P/209/2017-294 zo dňa 15. 08. 2018, takto

r o z h o d o l i :

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., III. a V. p o n e c h á v a nedotknutý.

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a IV. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zmenil rozsudok tamojšieho súdu sp. zn. 8C/145/2009-483 zo dňa 10. 10. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/466/2013-571 zo dňa 30. 05. 2014 v časti o úprave práv a povinností rodičov k maloletému E. R. tak, že sa zveruje do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Matke určil vyživovaciu povinnosť v sume 100,- eur mesačne vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám otca maloletého počnúc od 03. 10. 2017 spolu s výrokom o zameškanom výživnom za obdobie od 03. 10. 2017 do 30. 06. 2018 v sume 493,67 eur, ktoré súd povolil splácať v splátkach po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Súd styk matky a maloletého E. neupravil. Návrh otca na určenie výživného vo zvyšnej časti zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie zdôvodnil súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 26 a § 36 Zákona o rodine spolu s ustanoveniami § 24, § 25 a § 26 Zákona o rodine, keď konštatoval, že došlo k zmene pomerov, že pri zohľadnení záujmu dieťaťa bolo možné rozhodnúť o zmene výchovného prostredia tak, že dovtedy maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky bude zverený do osobnej starostlivosti otca. Súd zároveň rozhodol o výške výživného zo strany matky dieťaťa s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého, ako aj možnosti a schopnosti oboch rodičov. Týmto došlo k zmene predchádzajúceho rozsudku o výchove a výžive vo vzťahu k maloletému E. R.. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Napadol výrok, ktorým bola stanovená vyživovacia povinnosť matky na sumu

100 eur mesačne, ako aj výrok, ktorým vo zvyšnej časti jeho návrh na určenie vyššieho výživného bol zamietnutý. Podané odvolanie zdôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa neho nemá dostatočné, presvedčivé a jasné odôvodnenie, absentuje v odôvodnení rozhodnutia to, ako sa súd vysporiadal s argumentáciou a tvrdeniami týkajúcimi sa výživného, ako aj zameškaného výživného. Porušením tohto práva sa mu odňala možnosť skutkovo a právne reagovať na rozhodnutie súdu, proti ktorému chce využiť opravný prostriedok. Uvedené predstavuje porušenie práva na spravodlivé súdne konanie. Ďalej poukazoval na to, že výšku výživného určil súd nesprávne, keďže nezohľadnil skutočne odôvodnené potreby maloletého E., jeho zdravotný stav a s tým spojené výdavky. Uviedol, že pokiaľ súd poukazoval na starostlivosť matky o synov X. a I., v tomto prípade to nemožno zohľadňovať, keďže starostlivosť o maloletých nemá možnosť otec zabezpečiť, ani sa na nej podieľať, nakoľko zo strany matky je dlhodobá a zámerne znemožňovaný kontakt s maloletým I. a X.. Vedie sa aj súdny výkon rozhodnutia, kde bolo matke uložených už niekoľko pokút pre nerešpektovanie právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Súd mal tiež zohľadniť skutočnosť, že na výdavkoch domácnosti matky sa podieľa aj jej matka, čo celkovo zvyšuje jej životnú úroveň, čomu korešponduje aj potreba určiť vyššiu výšku výživného na maloletého E.. Za nesprávne tak považuje rozhodnutie v tej časti, kde jeho návrh na výživné vo výške 250,- eur súd zamietol. Ďalej nesúhlasil s tým, že zameškané výživné bolo matke umožnené splácať v splátkach. Žiadal, aby aj v tejto časti bol rozsudok zmenený a aby bola matka zaviazaná zaplatiť zameškané výživné najneskôr do 3 dní. Žiadal, aby v napadnutej časti odvolací súd zmenil jednotlivé výroky rozsudku a vyhovel jeho návrhu.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila matka maloletého dieťaťa. Súd podľa nej určil výšku výživného na E. správne, keďže ona sa stará ešte o dve deti I. a X.. Výška výživného na syna E. v sume 100,- eur je už aj tak na hornej hranici, ktorú je schopná platiť. Takisto aj mladší synovia chodia do základnej školy a majú v podstate rovnaké potreby ako syn E.. Otec detí považuje výživné 100,- eur na E. za nedostatočné, avšak sám na svoje dve mladšie deti dáva dokopy len 150,- eur a je to podľa neho nadštandardná suma. Pritom príjem matky je oveľa nižší ako príjem otca detí. Nesprávne je aj tvrdenie, že by súd mal zohľadniť príjem jej matky (starej matky detí). Táto nemá voči deťom vyživovaciu povinnosť, a to že finančne jej a deťom pomáha, je len jej dobrá vôľa. Podľa matky otec nemá rovnaké merítko na svojich synov. Momentálne podporuje najstaršieho E., avšak I. a X. sú úplne mimo jeho záujmu a sú pre neho nezaujímaví. Mladším deťom chce dopriať len to minimum a sám žiada, aby na syna, ktorý je v jeho opatere, bolo prispievané viac ako na dve deti, ktoré sú v opatere matky. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti potvrdil.

4. Opatrovník maloletého dieťaťa k odvolaniu otca uviedol, že tento popísal na pojednávaní a v odvolaní potreby maloletého E., a preto navrhuje, aby bolo výživné upravené aktuálnym potrebám maloletého, ako aj možnostiam a schopnostiam matky maloletého. Vo vyjadrení ďalej uviedol, že vzhľadom na príjem matky a otca, ako aj vek dieťaťa, je výživné 100,- eur primerané. Výživné nikdy nie je postačujúce na pokrytie všetkých výdavkov na dieťa. Matka zabezpečuje výchovu a starostlivosť dvom deťom, mladším súrodencom E.. Otec platí výživné na ne mesačne vo výške 150,- eur. Opatrovník navrhol, aby o ponechaní alebo o zmene výšky výživného rozhodol súd.

5. K podanému vyjadreniu matky sa vyjadril otec dieťaťa, ktorý uviedol, že podľa neho v schopnostiach a možnostiach, ako aj majetkových pomeroch matky je platiť vyššie výživné, než určil súd prvej inštancie. Zabezpečuje všetky potreby maloletému E., je to všetko v jeho záujme a tieto sú plne odôvodnené a preukázané. Pokiaľ matka detí uvádza, že nemá záujem o maloletého I. a X., poukazuje na to, že matka mu neumožňuje stretávanie sa s deťmi, a tým mu znemožňuje sa podieľať na ich výchove a starostlivosti o nich. Tento stav je dlhodobý. V ostatnom sa pridržiaval svojich dovtedajších prednesov.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 až § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil.

7. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, ako aj zo spisového materiálu mal odvolací súd preukázané, že Okresnému súdu Liptovský Mikuláš bol doručený návrh matky a otca na zmenu zverenia maloletého E. do osobnej starostlivosti otca súčasne s návrhom na uloženie povinnosti matke prispievať na výživu syna výživné. V konaní bol vypočutý i maloletý, ktorý potvrdil, že chce byť zverený do výchovy a opatery otca, žije s ním už v spoločnej domácnosti. Dovtedy bol maloletý E. spolu so súrodencami X. a I. v starostlivosti matky. Otec na maloleté deti prispieval výživným sumou 100,- eur

na E., 90,- eur na I. a 60,- eur na X.. Pri stanovení výšky výživného matke na maloletého E. vychádzal súd z údajov, že matka dosahuje priemerný čistý príjem vo výške 707,69 eur, otec dosahuje priemerný čistý zárobok 1 045,57 eur. Matka má v osobnej starostlivosti dvoch mladších synov X. a I., na ktoré otec naďalej prispieva výživné vo výške 90,- eur a 60,- eur. Otec býva s maloletým E. v 3-izbovom byte, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve. Má priateľku, ktorá však s ním nebýva v spoločnej domácnosti. Matka s ďalšími dvoma synmi býva v 3-izbovom byte patriacom obci spolu s jej matkou, ktorá je starobná dôchodkyňa.

8. Rozsah stanovenia vyživovacej povinnosti sa odvíja od odôvodnenosti potrieb, čo vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli splnené všetky základné potreby vo vzťahu k dieťaťu, ktoré je možno očakávať. Miera potrieb je rôzna, závisí od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, od výšky prípadných vlastných príjmov a podobne. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb, ale aj na ďalšie odôvodnené potreby dôležité pre výchovu a vývoj dieťaťa (kultúrne, rekreačné, športové potreby a podobne). Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pri určovaní výživného nemožno uplatňovať mechanický výpočet a vychádzať len z porovnania príjmu oboch rodičov.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedených princípov s poukázaním na vykonané dokazovanie postupoval pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti prvoinštančný súd správne a s jeho závermi, keď určil výživné na maloletého E. sumou 100,- eur mesačne, sa odvolací súd zhoduje. V tomto prípade obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom. Najstarší E. je v opatere a starostlivosti otca, dvaja mladší bratia I. a X. sú v osobnej starostlivosti matky. Je dôvodné predpokladať, že všetky tri deti majú približne rovnaké odôvodnené potreby s prihliadnutím na ich vek, ako aj možnosti a schopnosti rodičov. Pokiaľ teda súd stanovil výživné na maloletého I. sumou 90,- eur a na maloletého X. sumou 60,- eur mesačne, za primerané aj odvolací súd považuje stanovenie výživného na maloletého E. sumou 100,- eur mesačne, vychádzajúc aj z toho, že príjem otca je vyšší ako príjem matky.

10. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 ods. 2 CSP zdôvodnil.

11. Vo svojom odvolaní otec maloletého E. neuviedol žiadne iné dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. také, s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie v jednotlivých výrokoch považuje za správne a potvrdil ho, majúc za to, že stanovené výživné matke na maloletého E. v sume 100,- eur je primerané odôvodneným potrebám dieťaťa a možnostiam a schopnostiam oboch rodičov.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal..

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval

v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).